

عنوان مقاله:

معماری در ادبیات، ترس و لرز اثر املی نوتوم

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 11، شماره 32 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

شراره چاوشیان - استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده ادبیات و زبان های خارجه دانشگاه الزهرا

مریم شریف - استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده ادبیات و زبانهای خارجه دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در جامعه پسامدرن، جایی که نظام اقتصادی، افراد را به سوی مصرف‌گرایی می‌کشاند، شرکت‌های بزرگی تاسیس شده اند که با در دست گرفتن تولید، از جمله تولید هنر پرفروش، خودنمایی می‌کنند. این شرکت‌ها بیشتر در ساختمان‌های بسیار بلند قرار دارند، برج‌هایی شبیه به یومی‌موتو در کتاب ترس و لرز اثر املی نوتوم. معماری این‌گونه ساختمان‌ها با توسعه پسامدرن حاصل از پیشرفت صنعتی قرن بیستم مطابقت دارد. برج، که یکی از بارزترین شکل‌های معماری پیشرفته معاصر شهری است، در واقع نماد سلطه تجارت بر زندگی است. آسیای دور، جایی که داستان در آن به وقوع می‌پیوندد، با پیشرفت سریع اقتصادی پس از جنگ جهانی دوم، دارای آسمان‌خراش‌های گوناگونی شدند. با این وجود، باید اشاره نمود که روابط میان برج شهری و ترس و لرز املی نوتوم به رابطه این کتاب با ژانر به اصطلاح تجاری محدود نمی‌شود. چرا که در خوانش رمان در می‌یابیم که معماری برج، هم با ساختار روایی و هم با ساختار نوشتاری داستان در ارتباط است و حاصل آن متن-سازه ای نظام‌مند است. به این منظور، در ابتدا رابطه معماری و ادبیات را مرور خواهیم کرد. سپس به تحلیل کتاب ترس و لرز و نقش‌های عاملی معماری و عناصر آن در متن خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

معماری، برج، سلسله مراتب، فضا، راوی، سقوط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/974569>

